

som et Fremskridt, synes jeg ikke der kan være Tvivl om. Nu hørte jeg godt, at det ærede Medlem, der talte for Socialdemokratiet, i Gaar anførte, at for Folk, der levede som Nomader, betød Lovforslaget ikke noget Fremskridt, men jeg har endnu aldrig i Beskrivelser af Danmarks Folk set anført, at man her lever i en Nomadetilværelse. Jeg kan ikke tro, at det er det ærede Medlems Mening, at vi skulde indrette vor Lovgivning efter et Nomadelivs Krav, saa jeg synes, den Bemærkning var lidt for langt ude. Fra samme Side saavel som fra anden Side er det blevet gjort stærkt gældende, at naar man betalte Kirkeskat, maatte man virkelig ogsaa have Valgret. Det forundrer mig en lille Smule, at det netop er fra den Side, Skatten bliver fremhævet som noget, der særlig giver Rettigheder. Jeg kan dog ikke tænke mig, at man fra socialdemokratisk Side maaske paa et senere Tidspunkt vilde sige, at man fik Rettigheder i Forhold til Skattens Størrelse, allermindst her, hvor det ikke alene gælder økonomiske og administrative, men ogsaa aandelige Spørgsmaal.

Den højtærede Kirkeminister sagde i Gaar, at man kunde ikke blive fri for at betale Kommuneskat. Jeg kunde fristes til at sige, at jeg kunde tænke mig, at der maaske var kommunale Vælgere, som sagde: Maa vi være fri for at betale nogen Kommuneskat, vil vi gerne give Afkald paa vor Valgret, selv om en saadan Kommune maaske endda bliver styret af et socialdemokratisk Flertal. Som den højtærede Minister rigtig sagde, kan man ikke saadan blive fri for Kommunens Goder, men jeg er ikke helt sikker paa, at jeg kan give den højtærede Kirkeminister Ret, naar han siger, at man kan blive fri for Folkekirken Goder ved at udmelde sig af Folkekirken. Jeg forstaaer godt, at Kirkeministeren mener, at man kan blive fri for de Goder, som Folkekirken saadan lige i Øjeblikket yder, men jeg tror alligevel, man maa sige, at Kirken i sin Helhed har budt Folkene saa store Goder, ogsaa sociale, at man, selv om man meldte sig ud af Folkekirken, alligevel kom til at høste en Del godt af Folkekirken Arbejde.

I Betænkningen, som ledsager disse Lovforslag, findes der en Udtalelse af et Mindretal, som jeg antager ogsaa Partifæller i dette høje Ting vil slutte sig til. Denne Udtalelse lyder saaledes: „Menigheden er den frie Sammenslutning af bevidste Kristne, den skal have Plads og gode Vilkaar indenfor Folkekirken, men det er ikke den borgerlige Lovgivnings Sag at

ordne dens Forhold.“ Denne Udtalelse fra Mindretallets Side sætter jeg Pris paa, idet den for en Del falder sammen med min og mit Partis Opfattelse. Mindretallet giver jo her til Kende, at det ønsker, at Menigheden skal have gode Kaar, men samtidig udtaler Mindretallet, at det ikke er den borgerlige Lovgivnings Sag at ordne dens Forhold. De her foreliggende Lovforslag og maaske specielt Lovforslaget angaaende Menighedsraad griber imidlertid ind ikke blot i de økonomiske og administrative, men ogsaa i andre Forhold, og jeg kunde derfor have forstaaet, om man fra den Side havde sagt: Vi vil ikke stemme for disse Lovforslag eller i det hele taget arbejde paa at faa Lovforslagene ændret. Paa den anden Side kan jeg fuldt ud forstaa, at Mindretallet og de, som slutter sig til det, siger: Vi har Interesse i de økonomiske og administrative Forhold, og da de foreliggende Lovforslag griber ind paa disse Omraader, er vi for saa vidt interesseret i dem. Nu har imidlertid Mindretallet ved sine Udtalelser erkendt, at det ønsker at give Menigheden, saaledes som Mindretallet, efter min Mening meget rigtigt, har karakteriseret Menigheden, nemlig som en Sammenslutning af bevidste Kristne, god Plads og gode Levevilkaar indenfor Folkekirken. Jeg hørte nok, at det ærede Medlem, der i Gaar talte for Socialdemokraterne, sagde, at Menighedsraadene havde ikke fundet særlig Tilslutning; det ærede Medlem oplyste saaledes, at i et Sogn, vistnok et københavnsk, med 27 000 Indbyggere, af hvilke 15 000 var Vælgere — det sidste Tals Rigtighed drager jeg nu lidt i Tvivl, jeg kan nemlig ikke tænke mig, at 15 000 af 27 000 Indbyggere skulde være over 25 Aar, men derom skal jeg ikke sige noget bestemt — havde kun 2 pCt. af Befolkningen stemt. Nu er det min fulde Overbevisning, at det ikke er de bevidste Kristne, Menigheden, hvem netop Mindretallet ønsker at give god Plads og gode Kaar indenfor Folkekirken, som undlader at stemme; disse Mennesker vil sikkert have saa megen Interesse for Sagen, at de afgiver deres Stemme, det kan jeg trøstigt sige til Mindretallet, som altsaa med disse Love ønsker at give Menigheden god Plads og gode Levevilkaar indenfor Folkekirken; jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at det var det, Mindretallet ønskede. I denne Forbindelse ønsker jeg at sige, at jeg respekterer de Mennesker, af hvilke der sikkert er en Del, særlig i Byerne, men ogsaa paa Landet, som ærlig og redelig siger: Der har vi intet at gøre, da vi ikke er interesseret i kirke-